

и
Дор. Имамъ нужда, любезнейший ми, да си купи нѣкoi нѣшта.

Стан. Е, вижъ, ти сега ште станешъ моя! Ште се сподоби ѝ съ очичкитѣ ти, които свѣтѣлѣтъ сладичко-като двѣ звезди: червеничкитѣ ти устници, малкитѣ ти ушици, прекрасното ти челце; най-после сичко што имашъ ште да е на мое расположение! Што! Не си ли благодарна, душице Доримена, за дѣто ме земашъ за съпругъ? Отговори ми проче, любезная ми ку-клице!

Дор. Заклѣвамъ ви се въ бѫдѫщето ни благо-
получие че никога не сѫмъ бивала толкова задовол-
на. Несносно ми бѣ вече да живѣлъ затворена и отра-
ничена между четерия стени на кѫштата. Благодарілъ
Богу, за дѣто се понравихте на башта ми, и ме ос-
лободихте отъ затворътъ ми. Ваща милостъ сте чо-
вѣкъ на свѣтътъ, и знаете да живѣете както трѣбва.
Приготвямъ се за напредъ да се предамъ на забавле-
ния, за да спечелѣлъ колкото сѫмъ време изгубила:
не вѣрвамъ да приличате на строгитѣ ония мѫже, кои-
то искажъ да живѣлътъ женитѣ имъ затворени като
върколаци, и които испитважъ поведението имъ съ
нашъ и съ слово. „Дѣ бѣше сношти? зашто дойде
късно? зашто говоришъ съ оня момъкъ?“ О! по-до-
брѣ предпочитамъ смърть, отъ колкото да зема та-
къвъ мѫжъ! Азъ обичамъ игритѣ, седѣнкитѣ, хорята,
расходкитѣ, забавленията; и трѣбва да сте благода-
ренъ за дѣто земате такава жена. . . Нѣ што имате,
гледамъ ви малко растреперянъ.

Сгашарелъ. Малко сѫмъ нерасположенъ, усѣщ-
тамъ тѣрпки.

Дор. То не е ништо, то е една болка на младость-
та; но женидбата сичко ште да исцѣри. При това лю-
безнайший ми, нуждаїлъ се отъ дрѣхи, съобразни съ
положението ви. Отивамъ проче да купи колкото
трѣбважъ; и следователно ште да ви испратятъ търгов-
цитѣ съ сметката. (*Отива си*).